

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Ing. S. S.** IČO: X. J. B., zastúpená: A. s r. o. P. B., proti žalovanej: **E. L. H.** IČO: X. zastúpená: JUDr. J. R. advokát, P. B., **o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia**, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. novembra 2008 č. k. 41 Cob 232/08-191, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. novembra 2008 č. k. 41 Cob 232/08-191 **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd ako súd odvolací uznesenie Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 2. septembra 2008 č. k. 7 Cb 10/08-121 v prvej výrokovej vete zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol a v druhej výrokovej vete napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporkyňi, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej zdržať sa akéhokoľvek konania vedúceho k scudzeniu alebo zaťaženiu jej obchodného podielu v spoločnosti H. s. r. o., H. IČO: X. ktorý je prezentovaný vkladom do základného imania spoločnosti H. s. r. o. vo výške 1 400 000,-Sk. V prevyšujúcej časti súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, keď mal za osvedčené existenciu obchodno-právneho vzťahu medzi ňou a odporkyňou na základe dodacích listov a vystavených faktúr za dodaný tovar, im mal súd za osvedčené, že odporkyňa vložila do spoločnosti H. s. r. o. vklad 8 200 000,-Sk v októbri 2006, pričom sa vklad v novembri 2006 znížil na sumu 1 400 000,-Sk. Súd uviedol, že pokiaľ by odporkyňa uskutočnila prevod, alebo akékoľvek iné konanie vedúce k scudzeniu alebo

zaťažení jej obchodného podielu v spoločnosti H. s. r. o., je nutné dať za pravdu navrhovateľke, že by budúci výkon rozhodnutia bol ohrozený. Proti rozhodnutiu podala odvolanie odporkyňa v prvej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia. Navrhovateľka podala odvolanie proti výroku rozhodnutia, v ktorom bol návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietnutý. Odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľka v podanom návrhu neosvedčila základné predpoklady pre vydanie predbežného opatrenia (§ 75 ods. 1 O. s. p.), pretože neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že pokiaľ by predbežné opatrenie nebolo nariadené, bol by ohrozený prípadný budúci výkon rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd skonštatoval, že petit navrhovaného a vydaného predbežného opatrenia je neurčitý a v takom rozsahu, ako ho požaduje navrhovateľka je nevykonateľný, pretože zasahuje do chodu obchodnej spoločnosti H. s. r. o. H. IČO: X. a z toho dôvodu odvolací súd rozhodnutie v napadnutej prvej výrokovej vete (odporkyňou) podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil. Navrhovateľka v návrhu na vydanie predbežného opatrenia nepreukázala žiadnym spôsobom nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy a neosvedčila, že bez vydaného predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený. Preto odvolací súd rozhodnutie v druhej výrokovej vete potvrdil podľa ust. § 219 O. s. p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka a navrhla uznesenie odvolacieho súdu zmeniť a v časti prvej výrokovej vety uznesenie okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že prípustnosť dovolania opiera o ust. § 239 ods. 1 písm. a) O. s. p. a § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p., keď odvolací súd zmenil dovolaním napadnutú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa. Podľa názoru dovolateľa odvolací súd nesprávne vyhodnotil skutočnosti a nesprávne posúdil predpoklady na vydanie predbežného opatrenia, keď nesprávne právne posúdil obmedzenia činnosti tretej osoby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 239 O. s. p.

Podľa ust. § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa ust. § 239 ods.1, 2, 3 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c).

Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danej veci súd prvého stupňa rozhodol o návrhu na vydanie predbežného opatrenia a odvolací súd rozhodol uznesením o podanom odvolaní obidvoch účastníkov konania. Prípustnosť podania dovolania proti rozhodnutiam vo forme uznesenia je presne špecifikovaná v citovanom ustanovení §§ 237 a 239 O. s. p. Len za splnenia podmienok prípustnosti podania dovolania môže odvolací súd o podanom dovolaní konať a rozhodnúť. V danej veci neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania, nakoľko napadnuté dovolaním uznesenie nespĺňa zákonom uvedené podmienky (§ 239 ods. 3 O. s. p.). Za

týchto okolností dovolací súd v zmysle zákona nemôže podané dovolanie preskúmať a o veci rozhodnúť.

Za tohto stavu dovolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 a § 239 O. s. p.

Navrhovateľka dovolaním napadla také rozhodnutie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a preto dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243c, § 224 ods. 1, § 145 O. s. p. tak, že o náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí vo veci samej.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

